

3. Kas liikmesriigi pädevatel asutustel, kes on sellises olukorras nagu käesolev, kus on vastu võetud Euroopa Komisjoni jõustunud õigusakt, millega määratakse liikmesriigile finantskorrektsioon seoses eeskirjade eiramisega Euroopa Liidu vahendite eraldamisel kolmes eraldi hankemenetluses, on kohustus viia läbi enda menetlus eeskirjade eiramise tuvastamiseks, et teha finantskorrektsioon vastavalt määruse nr 1083/2006 artiklile 98 õiguspäraselt?
4. Kui vastus eelmisele küsimusele on eitav, kas siis tuleb eeldada, et üksikisikutele on – kooskõlas põhiõiguste harta artikli 41 kohase õigusega heale haldusele – tagatud õigus osaleda liikmesriikide finantskorrektsiooni kohaldamise menetluses?
5. Kas põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et sellises olukorras nagu käesolev, kus on vastu võetud Euroopa Komisjoni jõustunud õigusakt, millega määratakse liikmesriigile finantskorrektsioon seoses eeskirjade eiramisega Euroopa Liidu vahendite eraldamisel kolmes eraldi hankemenetluses, on liikmesriigi kohus seotud Euroopa Komisjoni tuvastuste ja järeldustega, kui ta peab tegema otsuse kaebuse kohta, mis on esitatud liikmesriigi pädeva asutuse tehtud finantskorrektsiooni peale seoses ühega nendest hankemenetlustest, või tuleneb viidatud õigusnormist, et ta peab ulatusliku kohtumenetluse raames kõikide seaduses sätestatud vahenditega kindlaks tegema kohtuasja õiguslikult olulised faktid ja asjaolud ning neid kontrollima, pakkudes välja otsitava õigusliku lahenduse?
6. Kui eelmisele küsimusele vastatakse nii, et liikmesriigi kohus on seotud Euroopa Komisjoni otsusega, sealhulgas tema kindlaks tehtud faktidega, kas siis võib eeldada, et finantskorrektsiooni otsuse saanud isikute õigused tõhusale õiguskaitsevahendile ja õiglasele kohtumenetlusele põhiõiguste harta artikli 47 kohaselt on tagatud?

(¹) Nõukogu 11. juuli 2006. aasta määrus (EÜ) nr 1083/2006, millega nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi ja Ühtekuuluvusfondi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1260/1999 (ELT 2006, L 210, lk 25).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) 14. juulil 2022 – NO versus Autoridade Tributária e Aduaneira

(Kohtuasi C-472/22)

(2022/C 424/27)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: NO

Vastustaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 49 (asutamisõigus) ja/või ELTL artiklit 63 (kapitali vaba liikumine) tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm või maksupraktika, mille alusel kohaldatakse selles liikmesriigis füüsilise isiku tulumaksule maksusoodustust, mis seisneb selles, et äriühingutes osaluse võõrandamisest saadud kasum maksustatakse 50 % ulatuses osaluste võõrandamise puhul selle riigi õiguse alusel asutatud äriühingutes, kuid mitte osaluste võõrandamise puhul teises liikmesriigis asutatud äriühingutes?

2. Kas ELTL artiklit 49 (asutamisõigus) ja/või ELTL artiklit 63 (kapitali vaba liikumine) tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm või maksupraktika, mille alusel kohaldatakse füüsilise isiku tulumaksuga maksustamisel selles liikmesriigis maksusoodustust, mis seisneb selles, et äriühingutes osaluse võõrandamisest saadud kasum maksustatakse 50 % ulatuses osaluste võõrandamise puhul äriühingutes, mille tegelik asukoht on selle riigi territooriumil, kuid mitte osaluste võõrandamise puhul äriühingutes, mille tegelik asukoht on teise liikmesriigi territooriumil?
3. Kas ELTL artiklit 49 (asutamisõigus) ja/või ELTL artiklit 63 (kapitali vaba liikumine) tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm või maksupraktika, mille alusel kohaldatakse selles liikmesriigis füüsilise isiku tulumaksuga maksustamisel maksusoodustust, mis seisneb selles, et äriühingutes osaluse võõrandamisest saadud kasum maksustatakse 50 % ulatuses osaluste võõrandamise puhul äriühingutes, mis on maksuresidendid selle riigi territooriumil, kuid mitte osaluste võõrandamise puhul äriühingutes, mis on maksuresidendid teise liikmesriigi territooriumil?
4. Kas ELTL artiklit 49 (asutamisõigus) ja/või ELTL artiklit 63 (kapitali vaba liikumine) tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm või maksupraktika, mille alusel kohaldatakse füüsilise isiku tulumaksuga maksustamisel selles liikmesriigis maksusoodustust, mis seisneb selles, et äriühingutes osaluse võõrandamisest saadud kasum maksustatakse 50 % ulatuses osaluste võõrandamise puhul äriühingutes, mis tegutsevad selle riigi territooriumil, kuid mitte nende äriühingute osaluste võõrandamise puhul, mis tegutsevad teise liikmesriigi territooriumil?
5. Kas õiguse kuritarvitamise keelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav sellisele osaluse võõrandamisele nagu käesolevas asjas, mille tulemus on sisuliselt samaväärne dividendide maksimisega ja mille õigusliku vormi valis maksumaksja peamise eesmärgiga saada maksusoodustust, mis tuleneb liikmesriigi õigusest ja mida kohaldatakse rangelt väärtpaberitest saadud kapitalikasumi suhtes niisugustel asjaoludel nagu käesolevas kohtuasjas, kus maksumaksjale kõnealuse maksusoodustuse andmine sõltub sellest, kas maksumaksja saab tugineda ELTL artikli 49 asutamisõigusele ja/või ELTL artikli 63 kapitali vabale liikumisele ning neid õigusi kasutada?
6. Kas õiguse kuritarvitamise keelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et see takistab maksumaksjal tugineda asutamisõigusele (ELTL artikli 49 alusel) või kapitali vaba liikumisele (ELTL artikli 63 alusel) ja neid õigusi kasutada selleks, et saada maksusoodustust, mis on liikmesriigi õiguses ette nähtud äriühingu osaluse võõrandamisest saadud kapitalikasumi puhul, kui maksumaksja tegi sellise maksusoodustuse saamise peamise eesmärgiga tehingu, mis on sisuliselt dividendide maksimisega samaväärse tulemusega, nagu seda on aktsiate võõrandamine?
7. Kui vastus eelmisele küsimusele on jaatav, siis kas maksumaksja võib õiguse kuritarvitamise keelu põhimõtte alusel tugineda õiguskindlusele või õiguspärasele ootusele selleks, et vaidlustada seda, et tema puhul ei tunnustata asutamisõigust ja/või kapitali vaba liikumist, ja sel viisil muuta selline kuritarvitamine õiguspäraseks?
8. Kas õiguse kuritarvitamise keelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamine sõltub sellest, kas liikmesriigi õiguse kuritarvitamise vastase üldnormi kohaldamise tingimused on täidetud?
9. Kas õiguse kuritarvitamise keelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamine sõltub sellest, kas liikmesriigi ametiasutused sellele tuginevad?
10. Kas õiguse kuritarvitamise keelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et selle kohaldamine sõltub sellest, kas liikmesriigi maksuhaldurid järgivad liikmesriigi õiguse kuritarvitamise vastase üldnormi kohaldamiseks ette nähtud menetlust?
11. Kuna liikmesriigi kohtu pädevus piirdub maksuotsuste õiguspärasuse hindamisega ja otsustamisega, kas ta tühistab või säilitab need õiguskorras, kuid ei asu maksuhalduri asemele, siis kas õiguse kuritarvitamise keelu põhimõtet tuleb tõlgendada nii, et Tribunal Arbitral (vahekohtus) on pädev kuritarvitusliku tehingu ümber klassifitseerima/ümber määratlema/ümber kvalifitseerima ja kohaldama asjakohast riigisisest õigusakti tehingule, mis oleks olnud selle tehingu asemel?